

Η ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΟΜΙΛΙΑ ΠΕΡΙ ΖΩΗΣ (Στυλιανός Αττεσλής)

Το Απόλυτον Είναι που αποκαλούμε Θεό είναι η Ζωή. Η φύσις του Απόλυτου Είναι η Ζωή. Και ξέρουμε ότι μπορούμε να δούμε την Ζωή σαν φαινόμενο γύρω μας και μέσα στον παχύλο υλικό κόσμο. Μυριάδες μυριάδων μορφών ζωής. Τώρα όμως τι είναι **τα φαινόμενα τής ζωής** και τι είναι η **Ζωή** ; Μπορούμε να μελετούμε **τα φαινόμενα τής ζωής** και να συμπεραίνουμε τι είναι η **Ζωή** ; Να υποθέσουμε Ναι. Αλλά να εξάγουμε σωστά συμπεράσματα όχι. Και ο άνθρωπος σήμερα όπως ζει στον πλανήτη είναι ένα **φαινόμενο τής ζωής**. Δεν είναι η Ζωή ; Ναι είναι εν εκφράσει. Έχει όμως μια διαφορά τώρα.

Φυσικά οι μεγάλοι Μύστες, όλοι οι μεγάλοι διδάσκαλοι , όλοι οι μεγάλοι που ήρθαν στον κόσμο μέχρι σήμερα μπόρεσαν να μας δώσουν κάποιαν περιγραφή του τι είναι η Ζωή. Είναι όμως αυτή η περιγραφή εκείνη στην οποία μπορούμε να βασιστούμε με τον κοινό νου που διαθέτουμε για να αντιληφθούμε το τι είχαν αντιληφθεί για την Ζωή, πέραν τού φαινομένου τής ζωής, αυτοί οι πολλοί μεγάλοι μύστες και διδάσκαλοι ; Εδώ είναι μια μεγάλη δυσκολία. Δηλαδή μας λένουν τι εκείνοι είχαν ως εμπειρία τους σε ότι αφορά την Ζωή, Θεό, Πατέρα. Ασφαλώς όταν έπαιρναν αυτές τις εμπειρίες και τις εντυπώσεις ήταν σε μια κατάσταση πολύ διαφορετική από την κατάσταση που είναι ο καθένας από εμάς. Ακούγοντας την περιγραφή είναι σε θέση ο καθημερινός άνθρωπος με τον συνηθισμένο τρόπο σκέψης και ζωής του να αντιληφθεί το ότι είχαν αντιληφθεί, αισθανθεί το ότι είχαν λάβει εμπειρικά αυτοί οι άνθρωποι σε κατάσταση εκστάσεως ;

Τώρα τι είναι η έκσταση. Μπορούμε και εμείς να φτάσουμε σε αυτήν την κατάσταση που λέμε έκσταση ; Ασφαλώς ο κάθε ένας μπορεί, νοούμενου ότι θα το θελήσει και θα καταβάλλει τον κόπο, να φτάσει ως εκεί. Είναι σαν να μας δείχνουν μια μεγάλη κλίμακα και ρωτάτε : μπορώ να την ανέβω ; Ε, αν σε κρατούν τα ποδιά σου και μάθεις τον τρόπο μπορεί να την ανέβεις. Καθένας μας έχει ποδιά για να ανέβει, θέλω να πω ο καθένας μας έχει κοινό νου για να φτάσει ως εκεί. Αλλά πρέπει να εξασκηθεί αυτός ο εγκέφαλος για να μας οδηγήσει σε τέτοια ως τα πούμε ύψη. Απορρίπτοντας το ότι μας έδωσαν και μας δίνουν αυτοί οι μεγάλοι, ως τους πούμε εγκεφάλους, είναι ανόητο αλλά και να δεχτούμε αβασάνιστα τις θεωρίες όλων αυτών και να βγάλουμε συμπεράσματα δικά μας από τον σημερινό τρόπο του

σκέπτεσθαι πάλι είναι ανόητο. Επομένως θα πρέπει τα ζητήματα αυτά να τα πλησιάσουμε με δέος και φρόνηση και όχι να τα απορρίπτουμε αβασάνιστα και ανεύθυνα όχι όμως να τα δεχόμεθα όπως μας καπνίσει όπως το σημερινό μας μυαλό μπορεί να τα συλλάβει. Δηλαδή θα πρέπει να είμαστε ειλικρινείς με τον εαυτό μας, να εξασκήσουμε την διάνοιά μας την σημερινή ώστε να μπορεί να δεχτεί αυτές τις μεγάλες αλήθειες, αυτά τα μεγάλα νοήματα. Μα μου πείτε : είναι ανάγκη ; έχουμε τόσα άλλα πράγματα να σκεφτούμε, να βγάλουμε το ψωμί μας, να ζήσουμε όπως ζούμε σήμερα. Ναι αλλά ο τρόπος της ζωής τού κάθε ανθρώπου σήμερα είναι ικανοποιητικός να τον κάνει να είναι ευχαριστημένος γιατί ζει ; Διαφέρει από τα αλλά ζώα γύρω του ; Φαί, ύπνο, εργασία, μπαίνει η μέρα βγαίνει η μέρα, είναι ικανοποιητικός αυτός ο τρόπος ζωής ; Ασφαλώς όχι.

Αυτόν τον τρόπον ζωής, αυτούς τους ανθρώπους ο Χριστός τούς έλεγε νεκρούς :

« ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῶ· ἀκολουθεῖ μοι, καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς ».

Δηλαδή : αφήστε τους νεκρούς να θάψουν τους νεκρούς τους. Εσείς ελάτε κοντά μου. Κοντά του, που ;

Λεγόμαστε Χριστιανοί, οι θεολόγοι φωνάζουν ότι ο Χριστός μας καλεί. Αλλά δεν βρέθηκε κανένας να τους πει δεν τον άκουσα εγώ να με καλεί. Μας καλεί που ; Όχι μόνον λόγια. Πρέπει να δουλεύει και το μυαλό. Ναι μας καλεί, οπωσδήποτε μας καλεί, αυτό είναι αληθές. Αλλά δεν είναι μόνον να λέμε λόγια. Ποιά είναι αυτή η κλήση τού Χριστού. Τι είναι ο Χριστός ;

Ο Χριστός είναι ασφαλώς η έκφραση **τού Απόλυτου Είναι, τού Θεού.**

Μας καλεί. Μας καλεί που ; Να πάμε που ;

(« Εν τη οικία του πατρός μου μοναί πολλά εισίν » Ιωάννης κεφ. 14 : 2).

Ας πάρουμε τι μας έδωσαν αυτοί οι πολλοί μεγάλοι εγκέφαλοι, χειριζόμενοι τον Νου, τον ορθολογισμό σαν σκέψη. Μας έδωσαν πρώτα από όλα την Αλήθεια τι είμαστε, ποιοί είμαστε, να αντιληφθούμε ότι δεν είμαστε αυτό που νομίζουμε ότι είμαστε. Αυτό είναι το πολυτιμότερο που έδωσαν. Το ευχάριστο είναι ότι όλοι μέσα σε όλους τους αιώνες κάνοντας χρήση τού Θείου δώρου τού Νού έφτασαν στα ίδια συμπεράσματα. Μας είπαν τα ίδια πράγματα. Και μπορεί ο κάθε ένας να βρει μόνος του, με εξάσκηση φυσικά, τις ίδιες αλήθειες. Δηλαδή ποιές αλήθειες ;

Εγώ είπον υμίν Θεοί εσταί και υιοί Ὑψιστου Πάντες (Ψαλμός ΠΑ΄ 81).

Αυτή είναι η μεγάλη Αλήθεια για το τι είμεθα.

Δεν είμαστε ζώα που ζούμε μέσα σε ένα υλικό σώμα με ανάγκες ζώων μόνον.

Είμαστε κάτι άλλο, υπάρχουμε ως άνθρωποι, άνδρας ή γυναίκα, ζούμε όπως και όλα τα υπόλοιπα ζώα, να φάμε να καθαριστούμε κλπ, αλλά δεν είμαστε αυτό έστω και σαν φαινόμενο τής ζωής. Φαινόμενα της ζωής βλέπουμε γύρω μας μυριάδες μυριάδων, στο φυτικό βασίλειο, στο ζωικό βασίλειο, στον αέρα μέσα στην θάλασσα, παντού βλέπουμε φαινόμενα τής ζωής. Θα τα μελετήσουμε αυτά τα φαινόμενα τής ζωής για να εξάγουμε λογικά συμπεράσματα και όχι πολύ βιαστικά συμπεράσματα. Όπως έκαναν και αυτοί οι μεγάλοι εγκέφαλοι μέσα στους αιώνες.

Το Τεκτονικό τυπικό τού Μαθητή δίνει ένα χαρακτηριστικό απόσπασμα κατά την Έναρξη τών Εργασιών τής Στοάς :

Τί αντιπροσωπεύει ο ιερός αυτός τόπος καί διά ποιό λόγο προσερχόμεθα εις αυτόν ; Ευρισκόμεθα εις το Ιερόν τής Σκέψεως και ερχόμεστε εδώ για να αναζητήσουμε το Φως.

Ποιό είναι το Φως, περί του οποίου ομιλείτε ;

Είναι το Αιώνιον Φως, το περιέχον το παν, προς το οποίο το παν τείνει. Το Φως το αφυπνίζουν τις ανθρώπινες διάνοιες, το Φως τής Αγάπης (Χριστός Λόγος), το οποίο ενώνει και συντονίζει όλη την Πλάση.

Πως μπορούμε να βρούμε το Φως αυτό, και ποία η ωφέλειά του ;

Δεν βρίσκουμε τούτο ποτέ πλήρως, διότι οι ανθρώπινοι οφθαλμοί δεν θα μπορούσαν να αντέξουν στην λάμψη του.

Μπορούμε όμως να δούμε τις ακτίνες αυτού, μελετώντας την Φύση, παρατηρώντες τα φαινόμενα, κατερχόμενοι στο βάθος τής Συνειδήσεως και ιδίως εναρμονίζοντας τους εαυτούς μας προς τον Παγκόσμιο Ρυθμό.

Μα θα πείτε έχουμε τόσα καθημερινά πράγματα να κάνουμε !

Ε, αυτά είναι πρόσκαιρα.

Το ότι πολύτιμο υπάρχει είναι να βρούμε τι είμαστε, ποιοί είμαστε και να ζήσουμε κατά Θεό όπως λέει η εκκλησία. Αλλά δεν μας υποδεικνύει τι θα πει κατά Θεόν.

Προσέξτε την λεπτομέρεια αυτήν. Τώρα, βιβλία και διδάσκαλοι θα χρησιμεύσουν ως οδηγοί. Ο καθένας για να διανύσει μια απόσταση να μην περιμένει να τον κουβαλήσουν άλλοι. Θα χρησιμοποιήσει τα ίδια του τα πόδια να περπατήσει αυτήν την απόσταση και έτσι το ίδιο τα βιβλία και οι διδάσκαλοι θα είναι οδηγοί.

Ο καθένας πρέπει να χρησιμοποιήσει το δικό του μυαλό (και συνείδηση) για να φτάσει στα συμπεράσματα.

Όπως είπαμε προηγουμένως να μην δεχόμαστε αβασάνιστα οτιδήποτε μας προσφέρεται και να μην απορρίπτουμε τίποτα πρώτου να το ερευνήσουμε εμείς οι ίδιοι το τι είναι.

Θα ρωτήσουμε τούς καθοδηγητές, εμείς θα αποκαλούμε αδελφούς οδηγούς όσους έχουν να προσφέρουν κάποια πληροφορία σχετικά με αυτές τις μεγάλες αλήθειες, τι είμαστε ως άνθρωποι φαινόμενα τής ζωής. Και ποία θα είναι η απάντηση ;

Όπως όλα τα φαινόμενα τής ζωής, γύρω μας, **χειριζόμενοι τον Νού** σε διάφορες του εκφράσεις ([πορεία προς το Φώς ►](#) , [οι δύο Κίνες του Ναού Boaz & Jakin ►](#)).

Ο **Νούς** δεν είναι μόνον η διάνοια τού ανθρώπου, ο τρόπος τού σκέπτεσθαι ενός ανθρώπου. Νούς είναι τα πάντα.

Όστε ότι **είναι**, είναι το **Απόλυτον Είναι Θεός, η Ζωή**.

Το ότι **υπάρχει** είναι τα φαινόμενα τής ζωής, μυριάδες μυριάδων γύρω μας σε όλα τα βασιλεία και ακόμα πιο πολλά αόρατα σε άλλες καταστάσεις, σε κόσμους άλλων διαστάσεων. Επομένως αυτό θα το δεχτούμε έως ότου ανακαλύψουμε ότι είναι αληθές. Δεχόμεθα μερικές αλήθειες κατ' αρχήν όταν τις ερευνήσουμε. Πως θα τις ερευνήσουμε. Πρώτον να γνωρίσουμε τι είναι ο **Νούς**. Ο Νούς είναι ο υλικός εγκέφαλος ; Όχι. Μια φούχτα χώμα δεν είναι ο Νούς. Ο ηλεκτρισμός είναι διάχυτος παντού. Η μπαταρία δεν δημιουργεί, δεν είναι ο ηλεκτρισμός, αλλά αποθηκεύει ηλεκτρισμό. Και ο υλικός εγκέφαλος ενός ανθρώπου δεν είναι παρά μια μπαταρία καλής φορτώσεως. Τι είναι ο **Νούς**. Τα πάντα. Όστε ότι **Είναι**, είναι το **Απόλυτον Είναι**. Το ότι **υπάρχει** είναι έκφραση τού Απολύτου Είναι, και είναι **Νούς**.

Οι βράχοι, οι πέτρες τα χώματα είναι στερεοποιημένος Νους, τίποτε άλλο. Η ορθόδοξη επιστήμη ανακάλυψε τώρα ότι ύλη = ενέργεια και ενέργεια = ύλη. Η ενέργεια δεν είναι ορατή, την αντιλαμβανόμαστε, και βλέπουμε από την ενεργεία να γίνεται ύλη και από ύλη να μεταφέρεται σε ενέργεια. Είναι μια μεγάλη αλήθεια που βρήκε εδώ και χρόνια η ορθόδοξη επιστήμη. Είναι ο Νους που αλλάζει κραδασμούς και καταστάσεις. Οι μεγάλοι διδάσκαλοι είπαν ότι μια από τις φύσεις τού Απολύτου Είναι Θεού που μπορούμε να αντιληφθούμε είναι η **κίνηση - δόνηση - κραδασμός**.

Και σύμφωνα με την κίνηση-δόνηση-κραδασμό γίνεται η έκφρασις ως Βούληση τού Απόλυτου Είναι. **Χειριζόμενο** τώρα το Απόλυτον Είναι τον Νου, μας δίνει τον Εαυτό του ως Χριστόν Λόγο και Άγιον Πνεύμα.

Αυτήν την τριαδικότητα μας την δίνουν όλες οι θρησκείες τού κόσμου.

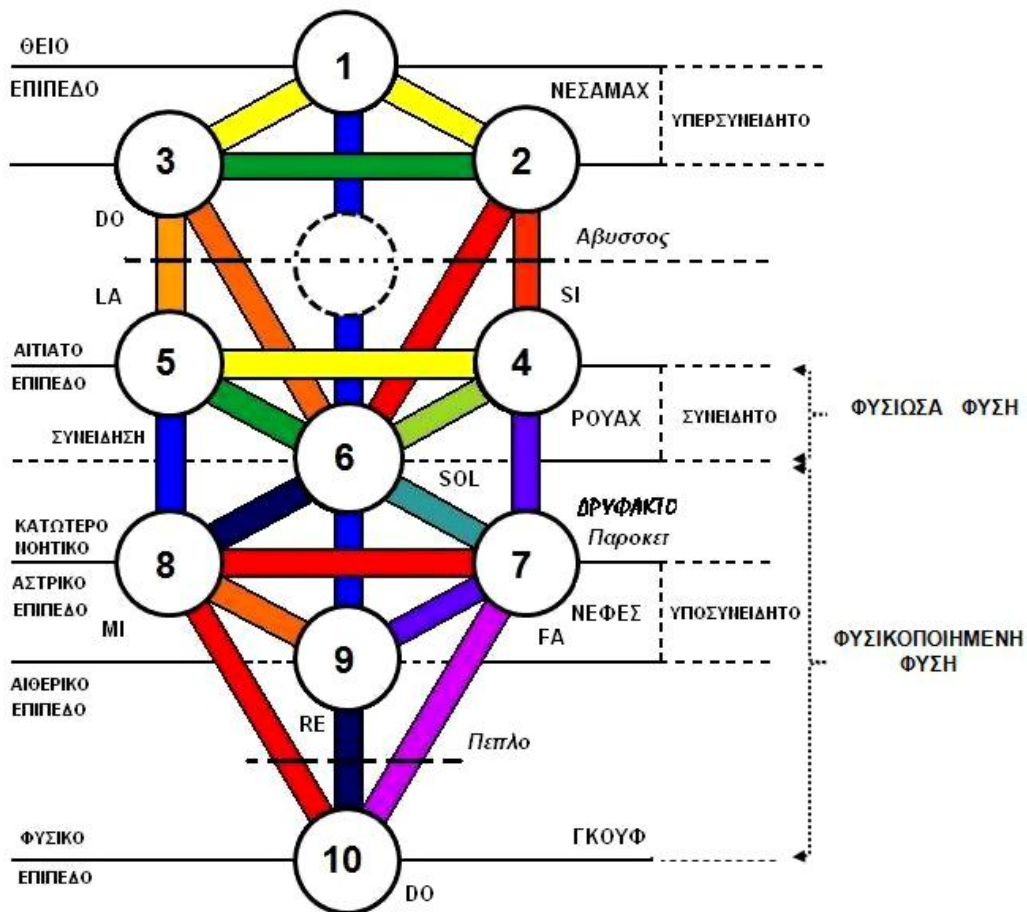
Τώρα η τριάδα αυτή είναι το ότι μπορούμε να αντιληφθούμε. Είναι η πραγματικότητα. Ας την δεχτούμε.

Τόσον μπορούμε να αντιληφθούμε. Δηλαδή θα αντιληφθούμε το Απόλυτον Είναι στην Φύση του και την δική του κατάσταση και ως έκφραση ως Χριστό Λόγο και Άγιον Πνεύμα. Άλλες ιδιότητες δεν μπορούμε να αντιληφθούμε. Τουλάχιστον με το χωματένιο μας μυαλό (εγκέφαλο) σήμερα.

Τώρα όσοι θα ανέλθουν σε **ανωτέρα** στρώματα Υπερσυνειδησίας γνωρίζουν και άλλα πράγματα. Με ποιά γλώσσα ανθρώπινη μπορούν να μεταδώσουν αυτές τις εμπειρίες τους ; και πως θα αντιληφθούν οι άλλοι άνθρωποι αυτά αφού δεν είχαν τις ίδιες εμπειρίες ; Ώστε ο άνθρωπος τίποτε δεν μπορεί να αντιληφθεί πλήρως αν δεν έχει την εμπειρία ο ίδιος (βλ. άρθρο [ο Μύθος τού Σηλαιού στον Πλάτωνα](#) ►).

Τώρα οι μεγάλοι διδάσκαλοι βρήκαν ότι μια ιδιότης φύσις τού Απόλυτου Είναι είναι η Αυτάρκεια. Τίποτε δεν έχει ανάγκη. Αλλά τώρα βλέπουμε στην θεία αυτάρκεια και την Θεία Ευαρέσκεια ως Θέληση - Βούληση και βλέπουμε την έκφραση. Και η έκφραση αυτή είπαμε είναι ο Χριστός Λόγος και το Άγιο Πνεύμα.

Και χειρίζονται τώρα τον Νού για να δημιουργήσουν με την Θεία Πανσοφία τα σύμπαντα. Τα σύμπαντα δεν είναι μόνον το παχύλο υλικό Σύμπαν.

Το παχύλο υλικό σύμπαν, δηλαδή ο πλανήτης μας, κάθε τι υλικό, ηλιακά συστήματα και γαλαξίες είναι το κάτω σύμπαν, το υλικό σύμπαν. Υπάρχουν και άλλα σύμπαντα, κόσμοι άλλων διαστάσεων. Το υλικό είναι ο κόσμος τών τριών διαστάσεων. Έχουμε τον κόσμο τών τεσσάρων διαστάσεων, τον κόσμο τών 5 διαστάσεων, τον κόσμο τών 6 διαστάσεων και τον κόσμο τών 7 διαστάσεων. Μέχρι τον κόσμο τών 7 διαστάσεων **φθάνουμε**, οι 7 ουρανοί που μας λείει η εκκλησία μας (βλέπε άρθρο [Καμπαλά ►](#)).

Είπαμε ότι **Φθάνουμε. Ποιοί φθάνουμε ;**

Εκείνοι που μπορούν να αναπτύξουν αυτήν την **υπερσυνείδηση** μέσα τους, να ανακαλύψουν ότι δεν είναι ότι νόμιζαν ότι είναι, αδύναμα ζώα, άλλα ότι είναι θεοί. Αυτούς τους κόσμους δεν θα τους γνωρίσει ο κοινός άνθρωπος, Μαρία, Ελένη, Γιώργος. Θα τους γνωρίσει το **Εγώ** φύσις τού ανθρώπου αυτού, **Ψυχή Αυτο-επίγνωση**.

Ο Απόστολος Παύλος στην Β ' προς Κορινθίους Επιστολή του , μας αποκαλύπτει μία μοναδική εμπειρία που έζησε . Τι είναι αυτό ; Ανέβηκε μέχρι τον τρίτο ουρανό , επάνω δηλαδή από την υλική δημιουργία, και έφθασε στην πνευματική σφαίρα , στον Παράδεισο . Είδε και άκουσε πολλά θαυμαστά στον ουράνιο κόσμο, από τα οποία όμως τίποτε δεν είχε την δυνατότητα να παρουσιάσει στους ανθρώπους !

" Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι· ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὄπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου. 2 Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων· εἶτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα εἶτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν· ἀρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ. 3 καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον· εἶτε ἐν σώματι εἶτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν· 4 ὅτι ἠρπάγη εἰς τὸν παράδεισον καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι." (Β' Κορ. ιβ' 1-6).

Λέει επίσης ο απόστολος Παύλος στην Β' προς Κορινθίους επιστολή του :

« Αλλά ερεί τις, Πως εγείρονται οι νεκροί ; ποίω δε σώματι έρχονται ; 36 άφρων, συ ο σπείρεις ου ζωοποιείται εάν μη αποθάνη. 37 και ο σπείρεις, ου το σώμα το γενησόμενον σπείρεις αλλα γυμνόν κόκκον ει τύχοι σίτου ή τινός τών λοιπών. 38 ο δε θεός διδωσιν αυτώ σώμα καθώς ηθέλησεν, και εκάστω τών σπερμάτων ιδιον σώμα. 39 ου πάσα σαρξ η αυτή σάρξ, αλλα άλλη μεν ανθρωπων, άλλη δε σαρξ κτηνών, άλλη δε σαρξ πτηνών, άλλη δε ιχθύων. 40 και σώματα επουράνια, και σώματα επίγεια. αλλα ετέρα μεν η των επουρανίων δόξα, ετέρα δε η των επιγείων. 41 άλλη δόξα ηλίου, και άλλη δόξα σελήνης, και άλλη δόξα αστέρων. αστήρ γαρ αστέρος διαφέρει εν δόξη. 42 Ούτως και η ανάστασις τών νεκρών. σπείρεται εν φθορά, εγείρεται εν αφθαρσία. 43 σπείρεται εν ατιμία, εγείρεται εν δόξη. σπείρεται εν ασθενεία, εγείρεται εν δυνάμει. 44 σπείρεται **σώμα ψυχικόν**, εγείρεται **σώμα πνευματικόν**. ει εστίν **σώμα ψυχικόν**, εστίν και **πνευματικόν**. 45 ούτως και γέγραπται, Εγένετο ο πρώτος άνθρωπος Αδάμ εις ψυχήν ζώσαν. ο έσχατος Αδαμ εις πνεύμα ζωοποιούν. 46 αλλ' ου πρώτον το πνευματικόν αλλα το ψυχικόν, έπειτα το πνευματικόν. 47 ο πρώτος άνθρωπος εκ γης χοϊκός, ο δεύτερος άνθρωπος εξ ουρανοῦ. 48 οίος ο χοϊκός, τοιούτοι και οι χοϊκοί, και οίος ο επουράνιος, τοιούτοι και οι επουράνιοι. 49 και καθώς εφορέσαμεν την εικόνα τού χοϊκού, φορέσομεν και την εικόνα τού επουρανίου. 50 Τούτο δέ φημί, αδελφοί, οτι σαρξ και αίμα βασιλείαν θεού κληρονομήσαι ου δύναται, ουδέ η φθορά την αφθαρσίαν κληρονομεί. 51 ιδού μυστήριον υμίν λέγω. πάντες ου **κοιμηθησόμεθα**, πάντες δε **αλλαγησόμεθα**. 52 εν ατόμω, εν ριπή οφθαλμού, εν τη εσχάτη σάλπιγγι. σαλπίζει γάρ, και οι νεκροί εγερθήσονται άφθαρτοι, και ημείς **αλλαγησόμεθα**. 53 δει γαρ το φθαρτόν τούτο ενδύσασθαι αφθαρσίαν και το θνητόν τούτο ενδύσασθαι αθανασίαν.

54 όταν δε το φθαρτόν τούτο ενδύσῃται αφθαρσίαν και το θνητόν τούτο ενδύσῃται αθανασίαν, τότε γενήσεται ο λόγος ο γεγραμμένος, Κατεπόθη ο θάνατος εις νίκος. 55 που σου, θάνατε, το νίκος; που σου, θάνατε, το κέντρον ; 56 το δε κέντρον τού θανάτου η αμαρτία, η δε δύναμις της αμαρτίας ο νόμος.»

Είναι εσφαλμένη αντίληψη να πιστεύουμε ότι έχουμε Ψυχή, **είμαστε η Ψυχή και έχουμε σώματα**, άλλα πρέπει να ανακαλύψουμε τι είμεθα και τότε θα μπορούμε να αντιληφθούμε καταστάσεις πέραν τών χωμάτων.

Διότι ο υλικός κόσμος τι είναι άλλο από χώματα και τα τέσσερα στοιχεία, έστω πάνσοφα φτιαγμένα ;

Ιόλαος